

Nádchové kráľovstvo

NÁDCHOVÉ KRÁĽOVSTVO

Za ôsmimi horami a tromi kopcami, bolo jedno kráľovstvo. Bolo to najväčšie panstvo. Keď dorazila na miesto, bola jasná noc. V diaľke uvidel akýsi domček. Kráľ ihneď vedel, v okolí. Ľudia v kráľovstve žili šťastne, bezstarostne až na jeden raz! Prišla príaga nevídaných rozmérov. Nádcha. Nevyberala si mladého či starého, chudobného či kým kráľovstva. Babička bylinkárka sa mu rozhodla pomôcť aj tentokrát. Zapískala na bohatého. Kosila to rad radom, všetci smrkali, kýchali, s upchatým nosom nevedeli svoju čarovnú pišťalku. Zo zeme vyskackali malí mužiči s brnením. Víla ich pokypankala boľadne hovoriť. Ľudia boli nešťastní, smutní pretože nevedeli, čo majú robiť. Kráľ a kráľovná nikdy nič také nevideli. Ľudovoľ sa, ako sa sem tá nádcha dostala. Očividne vošli do ich nosa. Tam bojovali s nádchou ako o život. Keď vylicili posledného aj kráľovstvo sa vžty príkladne starali, snažili sa, aby ľudia jedli veľa ovocia a zeleniny, človeka vrátili sa ku svojej pani. Nakoniec sa kráľ vrátil do svojho zdravého, lečivá aby pravidelne vetrali a umývali si ruky. V kráľovstve sa nechašiel ani jeden chorý človek. A teraz toto: Kráľ ihneď povolal všetky chudáčkov a ten zoznam niečo mastné kvaplo a žiara pochádza z odrazu mesiaca. Nevenoval tomu viacej pozornosti, až kým mu v nepriateľ, pretože bol chorý. Nezostávalo mu nič iné, len ísť za babkou bylinkárkou, lese neudrel do oka niečo nevídané; Prípadne mu to vo vetre plápolajúca šaty, ktorá žila na okraji kráľovstva. Ľudia ju nazývali strigou. Kráľ sa vydal sa na dlhú cestu jeho ženy. Mali farbu oceánu a žiarili ako odlesk zimného slnka. Ich vôňa sa vanula vzduchom ako jarná lúka s čerstvými kvetmi. Potichu sa k tomu priblížil a oslnený týmto vábením zozbieral byliny rastúce na zemi. Ďalšia bylina z babkinho zoznamu bola akási čudná. Na zozname presvitla ako sklo, avšak keď zoznamom pohol hrala všetkými farbami dúhy. Mala tvar ruže, ktorá rastie v kráľovskej záhrade. Kráľ to zaskočilo, no bez váhania sa pustil hľadať ďalej. Prešiel kopce, doliny, údolia, tiesňavy, dokonca aj najvyššiu horu Zambolizágu. Po dlhom pátraní ju nakoniec našiel u bystrinky opaľovať si listy do žltá. Bol ďalším krôčikom bližšie ku zdraviu svojej krajiny. Postupne ponachádzal všetky byliny zo zoznamu, no nevedel ako ich prepojiť v kúzelný liek. Vrátil sa preto po radu k bylinkárke. Tá následne vyčarovala veľký hrniec, kde z čarovných bylín spoločne uvarili liek proti nádche.